

[Formanden.]

svarsminister Poul Hansen har afgivet samtlige de hverv i offentlige eller private virksomheder, foretagender eller institutioner, som han beklædte ved sin tiltrædelse som minister.

H. C. Hansen

/ Toft-Nielsen.

Folketingets formand.“

Fra statsministeren har jeg dernæst modtaget følgende skrivelse:

„Statsministeriet.

København, den 21. juni 1956.

Efter at statsministeriet har forelagt spørgsmålet om varigheden af udbetalingen af ventepenge til fhv. forsvarsminister Rasmus Hansen for folketingets udvalg angående forretningsordenen, har formanden for udvalget den 13. juni 1956 tilskrevet statsministeriet således:

„Under henvisning til statsministerens skrivelse af 4. juni d. å. skal jeg meddele, at udvalget på et i dag afholdt møde har vedtaget, at forhenværende forsvarsminister Rasmus Hansen vil kunne oppebære ventepenge i 3 år.“

Hvilket herved meddeles.

H. C. Hansen

/ Toft-Nielsen.

Folketingets formand.“

Efter at der er blevet meddelt folketingsmand *Per Hækkerup* orlov, har vedkommende gruppe til i hans sted at indtræde i ombudsmandsudvalget udpeget *Th. Mikkelson* og til i hans sted at indtræde i udvalget angående forslag til lov om lærlingeforholdt udpeget *Holger Larsen*. Disse medlemmer er herefter valgt.

Forhandlingen genoptoges.

Lorentzen: Det er bekendt for os alle, at den af folkeforsikringskommissionen i juli 1955 afgivne betænkning enstemmigt afviste tanken om, at en folkepensionsordning skulle bygges på egentlig forsikringsmæssig basis, d. v. s. efter præmiereservesystemet. Siden første behandling af de af den højtærede socialminister i

november 1955 fremsatte to lovforslag henholdsvis om ændringer i loven om folkeforsikring og om folkepension har professor, dr. jur. Vinding Kruse udarbejdet et udkast til lov om en folkepensionsordning, der hviler i sig selv, og ifølge hvilken den nuværende aldersrente skal afløses af en folkepension og gå ud af statsregnskabet; staten skal ikke længere være med til at finansiere ordningen, finansieringen skal ske gennem bidrag, der betales af alle personer mellem 20 og 67 år. Det er altså et forslag, der stort set tangerer det forsikringsmæssige, men dog af en særlig beskaffenhed, idet det hviler ikke på det, vi almindeligvis forstår ved forsikringsmæssig basis, nemlig præmiereservesystemet, men snarere på et fordelingssystem, idet årsbidraget er bestemt til at blive brugt det pågældende år. Alligevel er det temmelig åbenbart for alle, at der er tanker i dette forslag, som har vundet sympati i mange kredse, og jeg vil derfor tillade mig at nævne nogle få enkeltheder fra forslaget.

Grundlaget for forslaget er, at der skal betales henholdsvis 2 kr. og 4 kr. ugentlig i forsikring, efter som vedkommende arbejder er heldagsarbejder eller ikke er det; for ægtefæller er præmien, hvis de begge betaler bidrag, 6 kr. pr. uge. For ugifte forhøjes præmien med 25 pct. Men desforuden skal den arbejdsgiver, der har folk i heldagsbeskæftigelse, betale et bidrag af samme størrelse som arbejderen. Tænker vi os f. eks. en gård med to karle, skal arbejdsgiveren efter forslaget de første 5 år årlig betale 104 kr. for hver karl, de næste 10 år 208 kr. og efter 15 års forløb 364 kr. Det samme gælder arbejdsgivere i fabrikker, håndværk og al slags industri, der har folk i heldagsbeskæftigelse. Personer, der ikke er heldagsbeskæftigede hos en arbejdsgiver, skal betale det dobbelte af de bidrag, jeg nævnte. Under alle omstændigheder skal ansatte betale samme bidrag som arbejdsgiveren.

Man vil forstå, at det er meget store bidrag, det drejer sig om, at produktionen og lønniveauet i høj grad vil blive påvirket, og at det derfor er nødvendigt, hvis en sådan ordning skal gennemføres, at man i forvejen har arbejdsverenskomster, der tager hensyn til dette forhold. Derfor måtte vi lægge forslaget hen uden at behandle det nærmere, selvom der var tanker i det, som